

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113010106
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113010106.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka prejednal na verejnom zasadnutí konanom 04.11.2014 odvolanie obžalovaného M. I. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 11.11.2013, sp. zn. 4T/4/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému M. I., nar. XX.XX.XXXX ukladá podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 438d Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 7 (sedem) rokov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. I. z a m i e t a .

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný M. I. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba dvoch rokov.

Podľa § 61 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 438d Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla na dobu 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný a tiež okresný prokurátor, ktorého odvolanie smerovalo len do výroku o treste zákazu činnosti.

Prokurátor v písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že v tomto prípade mal súd obžalovanému uložiť obligatórne trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie v súlade s ustanovením § 61 ods. 4 písm. a) Tr. zák., pretože už bol dvakrát odsúdený za taký trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica z 11.04.2000, sp. zn. 3T/31/2000 a trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo 07.04.2008, sp. zn. 3T/81/2008. S poukazom na ustanovenie § 61 ods. 5 Tr. zák., tieto odsúdenia nemá zahladené.

V danej veci neboli splnené podmienky na aplikáciu § 438d Tr. zák., pretože v predchádzajúcich prípadoch neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti. Obžalovaný bol v minulosti viackrát, aj priestupkovo postihnutý za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania v podstate argumentoval tým, že kritického dňa motorové vozidlo nevedol a túto jeho obhajobu potvrdili aj svedkovia J. Y., N. D. a H. I.. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný a svedkyňa J. Y. potvrdili, že ako prvá dychovú skúšku vykonala J. Y. a následne s odstupom asi 20 minút obžalovaný. Svedkovia I. G., I. W., U. G. a I. Q. si buď na okolnosti dôležité pre objektívne zistenie skutkového stavu nepamätali alebo zrejme neúmyselne z dôvodu odstupe času a množstva vykonaných služobných zákrokov, osvojili mechanicky štandardne používané postupy v rámci služobných zákrokov.

Vzhľadom na výsledky dokazovania a vážne pochybnosti, kto vôbec kritického dňa viedol osobné motorové vozidlo a komu bol pri dychovej skúške uvedeného dňa nameraný alkohol v krvi v množstve 0,60 mg/l a nejasnosti v čase vykonania dychových skúšok, navrhol v zmysle zásady - in dubio pro reo, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd na podklade oboch odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal všetky výroky prvostupňového rozsudku, ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že len odvolanie prokurátora bolo sčasti dôvodné.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., skutočne nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného trestného činu. Ani krajský súd nezistil žiadne, ani najmenšie dôvody, pre ktoré by mal výpovediam policajtov - svedkov I. Q., I. G. a I. W. neveriť.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. podrobne, zrozumiteľne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného. Krajský súd si v celom rozsahu osvojuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v otázke zistenia skutkového stavu a právnej kvalifikácie.

V tejto súvislosti zdôrazňuje, že obaja policajti - svedkovia I. Q. a U. G. opakovane v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní jednoznačne usvedčili obžalovaného zo spáchania žalovaného činu, t.j. že kritického dňa viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Super, ev.č. BB XXX DV. Ich tvrdenia boli podporené výpoveďami svedkov I. G., I. W. a listinnými dôkazmi, obsah ktorých spolu s výpoveďami svedkov podrobne rozviedol prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Rovnako ako okresný súd, ani krajský súd nezistil skutočne žiadne okolnosti, pre ktoré by mal výpovediam týchto svedkov neveriť. Policajti obžalovaného nepoznali a svoju kontrolnú činnosť vykonávali v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Pokiaľ svedkyňa J. Y. zmenila svoje pôvodné tvrdenie, že vodičom osobného motorového vozidla bol obžalovaný, na tvrdenie, že vodičkou bola práve ona, tak tomuto tvrdeniu a

obhajobe obžalovaného ani krajský súd neuveril, pretože svedkyňa je osobnou priateľkou obžalovaného, rovnako ako sú kamaráti obžalovaného svedkovia N. D. a H. I..

Objektívne preukázané konanie obžalovaného okresný súd potom správne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože preukázateľne kritického dňa ako vodič motorového vozidla vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom požitého alkoholu činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

V rámci prieskumnej povinnosti v súvislosti s výrokom o treste odňatia slobody krajský súd zistil, že pri ukladaní tohto trestu vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 2 rokov, prvostupňový súd správne prihliadol na okolnosti prípadu, pomery a osobu obžalovaného. Tento bol od roku 2000 trikrát súdne potrestaný za trestné činy opilstva podľa § 201b Tr. zák. účinného do 31.12.2005 na podmienenečný trest odňatia slobody, pričom bol účastný amnestie a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. V rokoch 2003 a 2008 bol odsúdený za trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia k podmienenečným trestom odňatia slobody, v ktorých sa osvedčil a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok, resp. 2 roky. Aj tieto odsúdenia má zahladené. Z evidenčnej karty vodiča však vyplynulo, že od 30.01.2006 do 20.04.2012 bol deväťkrát postihnutý za rôzne priestupky spáchané v cestnej premávke. Preto trest odňatia slobody nespojený s obmedzením jeho osobnej slobody, aj krajský súd považoval za primeraný a zákonný.

V súvislosti s výrokom o treste zákazu činnosti krajský súd tiež zistil, že v posudzovanom prípade je potrebné použiť ustanovenie § 438d Tr. zák., podľa ktorého ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo 5 po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pre 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti uvedenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne.

Podľa § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zák., súd uloží trest zákazu činnosti na doživotie, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, hoci už bol za taký trestný čin dvakrát odsúdený.

Skutok, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica z 11.04.2000, sp. zn. 3T 31/00 spáchal v septembri 1999 a bol mu uložený podmienenečný trest odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. Skutok, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo 07.04.2008, sp. zn. 3T 81/08 obžalovaný spáchal 04.11.2007 a bol mu uložený podmienenečný trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu dvoch rokov. Uznesením z 10.07.2009 súd podmienenečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a obžalovaný sa v oboch skúšobných dobách osvedčil.

Vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od týchto odsúdení a obidva skutky boli spáchané po 00.00 h, kedy je minimálna premávka, aj krajský súd dospel k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie, by bolo skutočne neprimerane prísne.

Krajský súd však obžalovanému sprísnil trest zákazu činnosti tak, že tento trest mu uložil na dobu 10 rokov. Obžalovaný sa totiž prejavil ako nedisciplinovaný vodič, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti spáchanej v doprave a tiež rôznych priestupkov. Uložený podmienenečný trest v kombinácii s dlhším trestom zákazu činnosti, potom považoval krajský súd za dostatočný a zákonný.

Na základe uvedeného krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, pretože všetky jeho námietky neboli opodstatnené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.